



World Christian Fellowship

www.wcfondon.com
wcfondon@gmail.com

ஒன்றிணைக்கப்பட்ட/தொகுக்கப்பட்ட வேதாகமம்

Canon of the Bible

குறிப்பு - *Canon* எனும் ஆங்கில பதம் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட/அதிகாரப்பூர்வமாக தொகுக்கப்பட்ட என்று இந்த குறிப்பேட்டில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது

நமது வேதாகமம் நமக்கு எப்படி கிடைத்தது?

“How We Got Our Bible”?

அப் 20:17-35 Acts 20:17-35

இந்த வேத பகுதிக்கும் வேதாகமம் ஒன்றிணைக்கப்பட்டதற்கும் நேரடி தொடர்பு இல்லை, ஆனால் இந்த பகுதி வேதாகமம் ஒன்றிணைக்கப்பட்டதை குறித்து சில குறிப்புகளை நமக்கு அறிவிக்கிறது. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் எபேசு சபையின் மூப்பர்களால் அழைக்கப்பட்டபோது, பவுலோடு பயணம் செய்த லூக்கா என்பவர் இந்த குறிப்பை எழுதுகிறார்.

எபேசு சபையின் மூப்பர்களிடம், “**பிரயோஜனமானவைகளில்** ஒன்றையும் நான் உங்களுக்கு மறைத்துவைக்கவில்லை” என்று பவுல் கூறுகிறார். அப்படி எபேசு சபைக்கு பவுல் அறிவித்த பிரயோஜனமானவை என்ன?

இக்கால கிறிஸ்தவர்கள் பிரயோஜனமானவை என்று பலவற்றை குறிப்பிடலாம் - உதாரணமாக உலக ஆசீர்வாதம், சோதனைக்கு தப்புவது எப்படி, *wealth and health or prosperity Gospel or avoiding all the troubles etc. Or maybe things like, Doctrine of Election, Doctrine of Propitiation, Doctrine of Reconciliation, like Millennial kingdom or Kingdom of God.*

ஆனால் பிரயோஜனமுள்ள காரியம் என்று பவுல் கூறியது “தேவனுடைய ஆலோசனையில் ஒன்றையும் நான் மறைத்து வைக்காமல், எல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு அறிவித்தபடியினாலே..” (அப் 20: 26) என்பதே. தேவ ஆலோசனையையே அவர் பிரயோஜனமானது என்று குறிப்பிடுகிறார். ஆகவே, இந்த வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ள யாவும் பிரயோஜனமானதாகும்.

அப் 20:28-34, 28. ஆகையால், உங்களைக்குறித்தும், தேவன் தம்முடைய சுயரத்தத்தினாலே சம்பாதித்துக்கொண்ட தமது சபையை மேய்ப்பதற்குப் பரிசுத்த ஆவி உங்களைக் கண்காணிகளாக வைத்த மந்தை முழுவதையுங்குறித்தும், எச்சரிக்கையாயிருங்கள். 29. நான் போனபின்பு மந்தையைத் தப்பவிடாத கொடிதான ஓநாய்கள் உங்களுக்குள்ளே வரும். 30. உங்களிலும் சிலர் எழும்பி, சீஷர்களைத் தங்களிடத்தில் இழுத்துக்கொள்ளும்படி மாறுபாடானவைகளைப் போதிப்பார்களென்று அறிந்திருக்கிறேன். 31. ஆனபடியால், நான் மூன்றுவருஷகாலமாய் இரவும் பகலும் கண்ணீரோடே இடைவிடாமல் அவனவனுக்குப் புத்திசொல்லிக் கொண்டுவந்ததை நினைத்து விழித்திருங்கள். 32. இப்பொழுதும் சகோதரரே, நீங்கள் பக்தி விருத்தியடையவும், பரிசுத்தமாகப்பட்ட அனைவருக்கு ள்ளும் உங்களுக்குச் சுதந்தரத்தைக் கொடுக்கவும்

வல்லவராயிருக்கிற தேவனுக்கும் அவருடைய
கிருபையுள்ள வசனத்துக்கும் உங்களை ஒப்புக்
கொடுக்கிறேன். 33. ஒருவனுடைய வெள்ளியையாகிலும்
பொன்னையாகிலும் வஸ்திரத்தையாகிலும் நான்
இச்சிக்கவில்லை. 34. நீங்கள் அறிந்திருக்கிறபடி, எனக்கும்
என்னுடனேகூட இருந்தவர்களுக்கும் வேண்டியவை
களுக்காக இந்தக் கைகளே வேலைசெய்தது.

கர்த்தருடைய “சகல ஆலோசனை” என்பது என்ன? *What is
“all the counsel of God?”*

“கிருபையுள்ள வசனம்” என்பது என்ன? *What is “the word of
his grace?”*

இதற்கு பதில், “வேதாகமத்தின் அறுபத்து ஆறு
புத்தகங்களே” ஆகும்.

இந்த அறுபத்து ஆறு புத்தகங்கள் மாத்திரமே எப்படி
தேவனுடைய “எல்லா ஆலோசனை” என்று எப்படி உறுதி
செய்வது?

*“How do we know that these sixty-six books that we call the Bible
represent “all the counsel of God?”*

ஒன்றிணைக்கப்பட்ட இந்த புத்தகங்கள் தான்
தேவனுடைய உன்னதமான வார்த்தை என்று எப்படி
உறுதி செய்வது?

*How can we be sure that these books that have been collected
represent the divine word of God?*

ஆகவே, இந்த வேதாகமம் நமக்கு எப்படி கிடைத்தது
என்பது குறித்து நாம் பார்ப்போம்.

So, let us look at the study of “How We Got Our Bible.”

தொகுக்கப்படுதலும்/ஒன்றிணைக்கப்படுதலும் வரலாறும் - Canon and History:

கேனன் (canon) எனும் ஆங்கில வார்த்தை பழைய ஏற்பாட்டிலும் புதிய ஏற்பாட்டிலும் உள்ள இரண்டு வெவ்வேறு சொற்களிலிருந்து வந்த ஒரு பதமாகும். எபிரேய பாஷையில் கானேஹ் (qaneh) மற்றும் கிரேக்க பாஷையில் கானோன் (kanon). இந்த எபிரேய சொல்லும் கிரேக சொல்லும் “அளவு கோல்” (measuring rod) என்றே பொருள் படும். பழங்காலத்தில் அளவுகோலாக நாணலை உபயோகித்தனர். ஆக, கேனன் (canon) எனும் ஆங்கில பதம் “நாணல்” என்ற மூல சொல்லிலிருந்து வந்ததாகும். இதன் பொருள் அளவுகோல் என்பதாகும்.

கிறிஸ்தவர்கள் வேதத்தில் ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட புத்தகங்களையே கேனன் (canon) என்று ஆங்கிலத்தில் குறிப்பிடுவார்கள். கிறிஸ்தவர்களாக நாம் கேனன் (canon) என்று சொல்லும்போது, வேதத்தில் உள்ள அறுபத்து ஆறு புத்தகங்களையே குறிப்பிட்டு அப்படி கூறுகிறோம். இந்த புத்தகங்கள் தான், தேவனிடமிருந்து வந்த அவருடைய சத்திய வார்த்தை.

கேனன் (canon) என்பதற்கு புத்தகங்களின் அதிகாரப்பூர்வமான தொகுப்பு (authoritative collection of writings) என்றும் சிலர் கூறுவர். ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபை இவ்வாறு தான் கேனன் என்பதற்கு பொருள் தருகிறது. ஏனெனில், திருச்சபை தான் வேதாகமத்தை அதிகாரப்பூர்வமானது என்று அறிவிக்கிறது. சுருக்கமாக “திருச்சபை தான் வேதத்தை நமக்கு தந்தது (The Bible has been given to us by the Church)” என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்.

Protestants என்று அழைக்கப்படும் சீர்திருத்த சபையும் வேதாகமம் என்பது புத்தகங்களின் அதிகாரப்பூர்வமான தொகுப்பு என்று ஒத்துக்கொள்கிறது. ஆனால் ஒரு சிறிய மிக முக்கியமான வித்தியாசம் இவர்களுக்கும் ரோமன் கத்தோலிக்க சபைக்கும் உண்டு. அதென்னவெனில், “வேதாகமம் நமக்கு சபையை தந்தது (*The Bible has given us the Church*)” என்பதாகும்.

இரண்டு சபையும் அதிகாரப்பூர்வமான தொகுப்பு என்பதில் ஒன்றுபட்டாலும், ரோமன் கத்தோலிக்க சபையை பொறுத்தவரை அந்த அதிகாரம் திருச்சபையில் உள்ளது. ஆனால் *Protestants* அதாவது சீர்திருத்த சபையில் அந்த அதிகாரம் வசனத்தின் அடிப்படையில் உள்ளது.

So both agree that the Bible is authoritative but the authoritative in the Roman Catholic is rest upon the Church but in the Protestant its rest upon the Scripture.

இதை விவரிப்பதற்கு சிறந்த வழி என்ன?

What would be the best way to describe?

- வேதாகமம் என்பது புத்தகங்களின் அதிகாரப்பூர்வமான தொகுப்பு - *Scriptures are authoritative collection of writings.*
- வேதாகமம் சுய-அங்கீகாரம் உடையதால் சுய-அதிகாரமும் உடையதாகும் - *Since they are self-authenticating they are self-authoritative.*
- வேதாகம அதிகாரம் தேவனால் அருளப்படுகிறது - *Scripture authority is given by the Lord God.*
- சபை இந்த தொகுப்பை முடிவுசெய்வதில்லை - *The church does not determine the canon*

➤ இந்த தொகுப்பே சபையை தீர்மானிக்கிறது - *The canon determines the church.*

இந்த தொகுப்பின் சத்தியத்தினாலே சபை ஜீவன் பெற்றது. *The church brought into life by the truth of the canon.* கர்த்தருடைய ஏவுதலால் இந்த அறுபத்து ஆறு புத்தகங்களும் தொகுக்கப்படுவதற்கு முன்னமே சபை உருவாகியிருந்தது உண்மைதான்.

சபையின் விளைவாக இந்த தொகுப்பு உண்டாகவில்லை மாறாக இந்த தொகுப்பின் விளைவாகவே சபை உண்டானது. சபை அப்போஸ்தலர்களின் உபதேசத்தில் உருவானது. சபை தீர்க்கதரிசிகளின் உபதேசத்தால் உருவானது. சபை தெய்வீக உபதேசத்தினால் உண்டானது. ஆகவே, சபை இந்த தொகுப்பிற்கு ஒரு சாட்சியாக மாத்திரமே நிற்கிறது.

Canon is not the product of church but church is the product of canon. Church is the product of teachings of the apostles. Church is the product of teachings of the Prophets. Church is the product of the divine teachings. So, the church as a body just merely acknowledges as the canon.

இரண்டு கோணங்கள்:

1. சபை இருக்குமிடத்தில் கிறிஸ்து இருக்கிறார் - *Where the church is there Christ.*
2. கிறிஸ்து இருக்குமிடத்தில் சபை இருக்கிறது - *Where Christ is there the church.*

ஆதி சபை இதில் முதலாம் கோணத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தது ஆனால் இப்பொழுது நாம் அறிந்திருக்கிறபடி, இரண்டாம் கோணமே சரியான

பார்வையாகும். From the above we know the first view held by the early church but now we know clearly the second view is the right one.

சபையானது இந்த தொகுப்பை முடிவு செய்ய முடியாது. தேவ ஏவுதலினால் அதிகாரம் பெற்ற இந்த புத்தகங்களின் தொகுப்பை அங்கீகரித்தது மாத்திரமே சபை செய்த காரியமாகும்.

The church does not determine the canon. The church merely recognized the books of the Bible which have their authority by virtue of divine inspiration.

நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய காரியம் என்னவென்றால், வேதாகமத்தில் உள்ள எந்த ஒரு புத்தகமும் எழுதப்பட்ட அன்றைக்கே அதிகாரம் பெற்றதாய் இருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தை அங்கீகரிக்க (recognise) சபைக்கு சில வருடங்கள் பிடித்திருக்கலாம். சில வேளைகளில் அதை அங்கீகரிப்பதற்கு சில நூற்றாண்டுகள் கூட பிடித்திருக்கலாம்.

ஆதி சபை இந்த அதிகாரப்பூர்வ தொகுப்பில் எந்தெந்த புத்தகங்களை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்ற குழப்பத்தில் இருந்தது. ஏனெனில், அந்த கால கட்டத்தில் பல புத்தகங்கள் புழக்கத்தில் இருந்தன. அவற்றுள் சில - Shepherd of Hermas, Second Clement, First Clement, மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டின் புத்தகங்கள். பிரச்சனை என்னவென்றால், அந்த காலத்தில் சபையை விமரிசிப்பவர்கள் மத்தியில் தங்கள் விசுவாசத்தை தற்காத்துக்கொள்ள ஏதுவான புத்தகங்களை அன்றைய சபை அங்கீகரிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருந்தது.

ஆகவே, “தேவனால் ஏவப்பட்டு எழுதப்பட்ட வேதாகம புத்தகங்கள் எவை?” என்கிற கேள்விக்கு ஆதி சபை பதிலளிக்க வேண்டியிருந்தது. இதற்கு பதிலளிக்க வேண்டுமானால், தேவனால் அருளப்பட்டது எது, தேவனால் அருளப்படாதது எது என்று வித்தியாசம் காண வேண்டியது அவர்களுக்கு அவசியமானதாகும்.

1. 70 கிபி முதல் 170 கிபி வரை

புதிய ஏற்பாட்டின் புத்தகங்கள் யாவும் எழுதப்பட்டு சுமார் நூறு வருடங்களுக்கு பிறகு கிபி 170-ல் ஏராளமான புத்தகங்கள் புழக்கத்தில் இருந்தன. வேதாகமத்தின் புத்தகங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டே பல புத்தகங்கள் புழக்கத்தில் இருந்தன. சில புத்தகங்கள் முதலாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தொகுக்கப்பட்டன.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் எழுதிய பல புத்தகங்கள் புழக்கத்தில் இருந்தன. இதை குறித்து அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு கூறும்போது,

2 பேதுரு 3:15-16, மேலும் நம்முடைய கர்த்தரின் நீடியபொறுமையை இரட்சிப்பென்று எண்ணுங்கள்; நமக்குப் பிரியமான சகோதரனாகிய பவுலும் தனக்கு அருளப்பட்ட ஞானத்தினாலே இப்படியே உங்களுக்கு எழுதியிருக்கிறான்; 16. எல்லா நிருபங்களிலும் இவைகளைக்குறித்துப் பேசியிருக்கிறான்; அவன் சொன்னவைகளில் சில காரியங்கள் அறிகிறதற்கு அரிதாயிருக்கிறது; கல்லாதவர்களும் உறுதியில்லாதவர்களும் மற்ற வேதவாக்கியங்களைப் புரட்டுகிறது போலத் தங்களுக்குக் கேடுவரத்தக்கதாக இவைகளையும் புரட்டுகிறார்கள்.

ஆகவே சுமார் நூறு வருடங்களுக்கு பிறகு புதிய ஏற்பாட்டின் புத்தகங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தொகுக்கப்பட்டு வந்தன. இவை தொகுக்கப்பட்டதற்கு பல காரணங்கள் உண்டு, அதில் முக்கியமான ஒன்று என்னவென்றால், ஆதி சபையின் விசுவாசிகள் பழைய ஏற்பாட்டின் தொகுக்கப்பட்ட பல புத்தகங்களை ஆண்டவர் அருளிய அதிகாரப்பூர்வமான அவருடைய வார்த்தை என்று அறிந்திருந்தார்கள்.

அதோடு கூட, ஆசரிப்பு கூடாரத்தை போல சபையும் பொதுவான ஒரு இடத்தில் கூடி ஆராதிக்க தொடங்கினார்கள். ஆகவே புதிய ஏற்பாட்டை தொகுக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தெசலோனி சபைக்கு எழுதும்போது, தனது கடிதத்தை சபை கூடிவருகையில் படிக்கும்படி எழுதுகிறார். கொலோசே சபைக்கு எழுதும்போது, தனது கடிதத்தை கொலோசே சபையில் வாசித்த பிறகு லவோதேக்கியா சபையிலும் வாசிக்குமாறு எழுதுகிறார். எபேசுவில் சபையை வழிநடத்திய தீமோத்தேயுவிற்கு எழுதும்போது, தான் எழுதியவற்றில் கவனம் செலுத்துமாறு 'give attention to the readings' எழுதுகிறார்.

பொதுவான ஒரு இடத்தில் கூடி ஆரதிப்பதால், எழுதப்பட்ட புத்தகங்களை தொகுப்பாக ஒன்றிணைக்க நேரிட்டது.

சபை துன்பப்படுத்தப்பட்டு ஒடுக்கப்பட்டதிநிமித்தம் இந்த புத்தகங்களின் முக்கியத்துவத்தை குறித்து சபை சிந்திக்க ஆரம்பித்தது. வேத புரட்டல்களை முடிவுக்கு

கொண்டுவரவும் இந்த புத்தகங்கள் ஒன்றாக தொகுக்கப்பட வேண்டியிருந்தது.

சபையின் ஆரம்ப நூறு ஆண்டுகளில் இந்த புத்தகங்கள் தனித்தனியே புழக்கத்தில் இருந்தன. அதோடு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஒரு தொகுப்பாக ஒன்றுசேர்க்கப்பட ஆரம்பித்தன.

2. 170 கிபி - 303 கிபி

இந்த காலகட்டம் *Diaction* டையோகிளிஷன் என்றழைக்கப்படுகிறது. *Gaius Aurelius Valerius Diocletianus* (கைஸ் அரீலியஸ் வலேரியஸ் டையோக்லேடினஸ்) என்கிற ரோம பேரரசருக்கு இராணுவ பிரச்சனைகள் இருந்தன. ஆகவே 286ல் தனக்கு கிழக்கும், *Maximian* (மேக்ஸிமியன்) என்பவருக்கு மேற்கிலும் ரோம சாம்ராஜ்யத்தை இரண்டாக பிரித்தார். இவரே 303ல் கடைசியாக கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக பெரும் அடக்குமுறைகளை முடுக்கிவிட்டவர்.

இந்த காலகட்டத்தில்தான் சபைக்கு பல பிரயோஜனமான புத்தகங்கள் கிடைத்தன – *Shepherd of Hermes* (ஹெர்ம்ஸின் மேய்ப்பர்), முதலாம் கிளமென்ட் (*First Clement*), இரண்டாம் கிளமென்ட் (*second Clement*), இக்னேசியசின் கடிதங்கள் (*letters of Iganthus*) மற்றும் பல புத்தகங்கள் சபைக்கு கிடைத்தன.

சபை இந்த கடிதங்களை குறித்து ஆலோசித்தது. இவை யாவும் தேவனால் அருளப்பட்டவையா? அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொகுப்பில் இவை சேர்க்கப்பட வேண்டுமா? என்று ஆலோசித்தார்கள். இறுதியில் பரிசுத்த

ஆவியானவரின் வழிநடத்துதலால் இவை அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொகுப்பில் சேர்க்கப்படவில்லை.

3. 303 கிபி. - 397 கிபி.

ரோம பேரரசர் *Caesar Flavius Constantine* (சீசர் ஃப்ளாவியஸ் கான்ஸ்டன்டைன்) கிபி 325ல் நீசேயா ஆலோசனை சபையை கூடிவரச்செய்தார். நீசேயா நகரம் கான்ஸ்டன்டினோபல் (*Constantinople*) பட்டணத்திற்கு கிழக்கே உள்ளது. கான்ஸ்டன்டைன் பேரரசர், சபை தலைவர்களையும் பேராயர்களையும் கூட்டி எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் கர்த்தரின் இயல்புகளை வரையறுக்கும்படி அறிவுறுத்தினார். இதனால் சபைகளுக்குள் உள்ள குழப்பங்களும் பிரச்சனைகளும் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இந்த ஆலோசனை சபையை கூட்டினார். நீசேயா ஆலோசனை சபை கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தன்மையையும், இயேசு கிறிஸ்துவின் நித்தியத்தையும் உறுதி செய்தது. அதோடு பிதாவும் – குமாரனும் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள் என்கிற உறவையும், பிதா – குமாரன் – பரிசுத்த ஆவியானவராகிய மூவர்-ஒன்றான திரித்துவத்தையும் அந்த சபையினர் ஏகமாய் அங்கீகரித்தார்கள்.

The Council of Nicea overwhelmingly affirmed the deity and eternity of Jesus Christ and defined the relationship between the Father and the Son as “of one substance.” It also affirmed the Trinity—the Father, Son, and Holy Spirit were listed as three co-equal and co-eternal Persons.

நாம் இப்போது பின்பற்றுகிற இந்த நம்பிக்கையின் அடித்தளம் அமைக்கப்பட்டு சுமார் நூறு ஆண்டுகளுக்கு

பிறகு கிபி 397ல் கார்த்தேஜின் மூன்றாவது ஆலோசனை சபை கூடியது. இந்த ஆலோசனை சபையில் தான் அறுபத்து ஆறு புத்தகங்களும் அதிகாரப்பூர்வமாக பரிசுத்த வேதாகமமாக தொகுக்கப்பட்டன.

ஆகவே அதிகாரப்பூர்வமாக வேதாகமம் தொகுக்கப்பட்டது கிபி 397ல்.

பழைய ஏற்பாட்டு அதிகாரப்பூர்வ தொகுப்பின் வரலாறு

History of the Old Testament Canon.

பழைய ஏற்பாட்டு தொகுப்பை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் சில குறிப்பிடத்தக்க மையில் கற்களை நாம் கடந்து செல்ல வேண்டும். அவற்றுள் முதலும் முக்கியமுமான மையில் கல் நமது ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே.

லூக்கா 11: 50-51, ஆபேலின் இரத்தம்முதல் பலிபீடத்துக்கும் தேவாலயத்துக்கும் நடுவே கொலையுண்ட சகரியாவின் இரத்தம்வரைக்கும், உலகத்தோற்றமுதற்கொண்டு சிந்தப்பட்ட சகல தீர்க்கதரிசிகளுடைய இரத்தப்பழியும் இந்தச் சந்ததியினிடத்தில் கேட்கப்படத்தக்கதாக அப்படிச் செய்வார்கள் என்று சொல்லுகிறது. 51. நிச்சயமாகவே இந்த சந்ததியினிடத்தில் அது கேட்கப்படும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

இயேசு ஆபேலின் இரத்தத்தையும் சகரியாவின் இரத்தத்தையும் குறிப்பிடுகிறார்.

வேதாகமத்தில் ஆபேல் எங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்?

ஆதியாகமத்தில்.

வேதாகமத்தில் சகரியா எங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்?

2 நாளாகமம் 24

ஆக, பழைய ஏற்பாட்டை இயேசு ஆதியாகமம் முதல் 2 நாளாகமம் வரை என்று குறிப்பிடுகிறார்.

நமது ஆங்கில மற்றும் தமிழ் வேதாகமங்களிலிருந்து நாம் அறிந்திருக்கிறபடி, பழைய ஏற்பாட்டின் பகுதியில் மல்கியா கடைசி புத்தகமாக இருக்கிறது. ஆனால், எபிரேய வேதாகமத்தின் வரிசை நமது ஆங்கில/தமிழ் வேதாகமத்தை விட வித்தியாசமானது. எபிரேய வேதாகமம் ஆதியாகமத்தில் தொடங்கி 2 நாளாகமத்தில் முடிகிறது. ஆகவே நமது ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து பழைய ஏற்பாட்டின் முப்பத்து ஒன்பது புத்தகங்களையும் அங்கீகரித்துவிட்டார்.

We know from our English as well as Tamil Bibles the last book of the Old Testament is Malachi. But the order of the books in the Hebrew Bible is not the same as our English and Tamil. Hebrew Bible starts with Genesis and the last book is 2 Chronicles. Thus, our Lord Jesus Christ recognised that the entire thirty-nine books of the Old Testament as the canon of the inspired word of God.

in the *Law of Moses*, and the *Prophets*, and the *Psalms*

The Law (Torah)	The Prophets (Nebhim)	The Writings (Kethubhim or Hagiographa)
<ol style="list-style-type: none"> 1. Genesis 2. Exodus 3. Leviticus 4. Numbers 5. Deuteronomy 	<p>A. Former Prophets</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Joshua 2. Judges 3. Samuel 4. Kings <p>B. Latter Prophets</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Isaiah 2. Jeremiah 3. Ezekiel 4. The Twelve 	<p>A. Poetical Books</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Psalms 2. Proverbs 3. Job <p>B. Five Rolls (Megilloth)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Song of Songs 2. Ruth 3. Lamentations 4. Esther 5. Ecclesiastes <p>C. Historical Books</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Daniel 2. Ezra-Nehemiah 3. Chronicles

அதுமாத்திரமல்ல, பழைய ஏற்பாட்டு பகுதி ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட வரிசையையும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். லூக்கா 24ல், எம்மாலுருக்கு சென்ற சீஷர்களிடத்தில் வழியில் அவர் பேசிக்கொண்டது:

Jesus also mentions about the order in which the Old Testament books were compiled. Jesus after His resurrection speaking to His disciples on the road to Emmaus in Luke 24.

லூக்கா 24:44, அவர்களை நோக்கி: **மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்திலும் தீர்க்கதரிசிகளின் ஆகமங்களிலும் சங்கீதங்களிலும்** என்னைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறவைகளெல்லாம் நிறைவேற வேண்டியதென்று, நான் உங்களோடிருந்தபோது உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டுவந்த விசேஷங்கள் இவைகளே என்றார்.

மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம், முதல் ஐந்து ஆகமங்களை (டோராஹ் Torah) குறிக்கும்.

தீர்க்கதரிசிகளின் புத்தகம் முதலாவது பெரிய தீர்க்கதரிசிகளையும் (greater prophets) சிறு தீர்க்கதரிசிகளையும் (lesser prophets) குறிக்கும்.

சங்கீதங்கள் என்பது பழைய ஏற்பாட்டின் மூன்றாவது பகுதியை குறிக்கும்.

பழைய ஏற்பாடு மூன்று பகுதிகளாக குறிக்கப்பட்டுள்ளது:

- நியாயப்பிரமாணம் - *The Law*,
- தீர்க்கதரிசிகளின் ஆகமம் - *The Prophets and*
- சங்கீதங்கள்/எழுதப்பட்டவைகள் - *The Writings*.

இயேசு இதே வரிசையில் குறிப்பிட்டு பழைய ஏற்பாட்டின் முப்பத்து ஒன்பது புத்தகங்களையும் அதிகாரப்பூர்வ தேவ வார்த்தையாக அங்கீகரிக்கிறார்.

பழைய ஏற்பாட்டு பகுதிகளை நேரடியாக குறிப்பிட்டு நமது மனுக்குலத்தின் ரட்சகர் இயேசு கிறிஸ்து கூறியிருப்பதன் மூலம், அவை ஒழிந்துபோவதில்லை என்று அவர் உறுதிப்படுத்துகிறார். அவரால் இரட்சிக்கப்பட்ட நாமும் இதை புரிந்துகொண்டு பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள முப்பத்து ஒன்பது புத்தகங்களையும் தேவனால் அருளப்பட்ட தேவ வார்த்தை என்று அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

கிபி 70 – கிபி 100-களில் ஜமீனா (*Jamina*) அல்லது ஜப்னே (*Jabneh*) என்கிற பாலஸ்தீன பகுதியில் உள்ள ஒரு கிராமத்தில் ரபீ என்றழைக்கப்படும் போதகர்கள் சேர்ந்து இந்த அதிகாரப்பூர்வ தொகுப்பை குறித்து ஆலோசித்தார்கள். அந்த காலகட்டத்தில் இரண்டு அதிகாரப்பூர்வ தொகுப்புகள் இருந்தன, ஒன்று

பாலஸ்தீனியர்களின் வடிவமைப்பில் குறைந்த புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை கொண்டது; மற்றொன்று அலெக்சாந்திரிய யூதர்களின் அதிக எண்ணிக்கை கொண்ட புத்தகங்கள். ஆதி திருச்சபையையும் நமது ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து கூறுவதையும் பார்க்கும்போது, அவர்கள் பாலஸ்தீன குறைந்த எண்ணிக்கை கொண்ட தொகுப்பை பயன்படுத்தினர் என்று நமக்கு விளங்குகிறது. அலெக்சாந்திரிய யூத வரிசையில் உள்ள கூடுதல் புத்தகங்கள் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

பாலஸ்தீன தொகுப்பில் மூன்று பகுதிகள் உள்ளன.

- நியாயப்பிரமாணம் - *The Law*,
- தீர்க்கதரிசிகளின் ஆகமம் - *The Prophets and*
- சங்கீதங்கள்/எழுதப்பட்டவைகள் - *The Writings*.

ஏன் முதலாவது நியாயப்பிரமாணம்? - "*Why is the law first?*"

ஏன் இரண்டாவது தீர்க்கதரிசிகளின் ஆகமங்கள்? - *Why are the prophets next?*

ஏன் பிற புத்தகங்கள் கடைசியில்? - *Why are the writings last?"*

நியாயப்பிரமாணத்தோடு ஒப்பிட்டு கூடுதல் மதிப்புடைய புத்தகங்களின் அடிப்படையில் இப்படி வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

It's the relative value that was placed upon the Law of Moses as over against the prophets and the writings.

மகா அத்தேனாசியஸ் (*Athanasius*) என்றழைக்கப்படும் அலெக்சாந்திரியா பட்டணத்தை சார்ந்த இவர்

அலெக்சாந்திரியா பட்டணத்தின் 20-ஆவது பேராயர் ஆவார். இவரை பாவமன்னிப்பு கேட்கும் அத்தேனாசியஸ் (*Athanasius the Confessor, primarily in Coptic Orthodox Church*) அல்லது அப்போஸ்தலனாகிய அத்தேனாசியஸ் (*Athanasius the Apostolic*) என்றும் அழைப்பார்கள். இவர் கிபி 367ல் ஈஸ்ட்ரூக்காக எழுதிய கடிதத்தில் எஸ்தர் புத்தகத்தை தவிர பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள அனைத்து புத்தகங்களையும் குறிப்பிடுகிறார். எஸ்தர் புத்தகம் வேதத்தில் இணைக்கப்படுவதற்கு பெரும் போராட்டங்கள் இருந்தன. இதற்கு முக்கிய காரணம் கர்த்தருடைய நாமம் இந்த புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை.

ஆகவே எஸ்தர் புத்தகத்தை ஒரு உபயோகமான புத்தகமாக தொகுத்து வைத்திருந்தார்களே தவிர அதை அதிகாரப்பூர்வ தொகுப்பாக இணைக்கவில்லை. ஜெரோம் என்று சொல்லப்படும் கத்தோலிக்க வேத வல்லுனர், 4-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசி பகுதியில் அல்லது 5-ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பகுதியில் எபிரேய வேதாகமத்தின் அதிகாரப்பூர்வ தொகுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்.

புதிய ஏற்பாடு - New Testament:

இயேசு இந்த பூமியில் இருந்தபோது யோவான் 14-16 அதிகாரங்களில், பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மை சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் வழிநடத்துவார் என்று நமக்கு கூறியிருக்கிறார். பரிசுத்த ஆவியானவரே சகலத்தையும் கற்றுக்கொடுத்து வழிநடத்துபவர். நடக்கப்போகும் காரியங்களையும் அவர் காண்பிப்பார் என்பது அப்போஸ்தலர்களுடைய புத்தகங்களையும் குறிப்பிடுகிறது.

ஆகவே இதன் மூலம் இயேசு கிறிஸ்து புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள புத்தகங்களை அங்கீகரிக்கிறார்.

புதிய ஏற்பாட்டு அப்போஸ்தலர்கள், அப்போஸ்தலர்களுடைய எழுத்துக்களின் அதிகாரத்தை அங்கீகரிக்கத்தொடங்கினர். முக்கியமாக பேதுரு, பவுலின் எழுத்துக்களை பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசிகளின் வார்த்தைகளுக்கு இணையாக ஒப்பிடுகிறார்.

2 பேதுரு 3: 15-16, மேலும் நம்முடைய கர்த்தரின் நீடியபொறுமையை இரட்சிப்பென்று எண்ணுங்கள்; நமக்குப் பிரியமான சகோதரனாகிய பவுலும் தனக்கு அருளப்பட்ட ஞானத்தினாலே இப்படியே உங்களுக்கு எழுதியிருக்கிறான்; 16. எல்லா நிருபங்களிலும் இவைகளைக்குறித்துப் பேசியிருக்கிறான்; அவன் சொன்னவைகளில் சில காரியங்கள் அறிகிறதற்கு அரிதாயிருக்கிறது; கல்லாதவர்களும் உறுதியில்லாதவர்களும் மற்ற வேதவாக்கியங்களைப் புரட்டுகிறதுபோலத் தங்களுக்குக் கேடுவரத்தக்கதாக இவைகளையும் புரட்டுகிறார்கள்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சபைகளுக்கு எழுதும்போது தான் ஆண்டவருடைய நியமத்தின்படியே எழுதுவதாக குறிப்பிடுகிறார்.

1 கொரி 14:37, ஒருவன் தன்னைத் தீர்க்கதரிசியென்றாவது, ஆவியைப் பெற்றவனென்றாவது எண்ணினால், நான் உங்களுக்கு எழுதுகிறவைகள் கர்த்தருடைய கற்பனைகளென்று அவன் ஒத்துக்கொள்ளக்கடவன்.

1 கொரி 7:17, தேவன் அவனவனுக்குப் பகிர்ந்ததெப்படியோ, கர்த்தர் அவனவனை அழைத்ததெப்படியோ, அப்படியே அவனவன் நடக்கக்கடவன். எல்லாச் சபைகளிலேயும் இப்படியே திட்டம்பண்ணுகிறேன்.

2 தீமோத்தேயு 3:16, வேதவாக்கியங்களெல்லாம் தேவஆவியினால் அருளப்பட்டிருக்கிறது; தேவனுடைய மனுஷன் தேறினவனாகவும், எந்த நற்கிரியையுஞ் செய்யத் தகுதியுள்ளவனாகவும் இருக்கும்படி,

புதிய ஏற்பாட்டின் தொகுப்பு கிபி 397ல் கார்த்தேஜின் மூன்றாவது ஆலோசனை சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு இருபத்து ஏழு புத்தகங்கள் புதிய ஏற்பாடாக நமக்கு இன்று கொடுக்கப்படுகிறது.

புதிய ஏற்பாட்டு தொகுப்பில் ஒரு புத்தகத்தை சேர்ப்பதற்கு கீழ்க்கண்ட சோதனைகள் அளவுகோலாக பயன்படுத்தப்பட்டன.

1. இயேசு கிறிஸ்துவோடு இருந்தவர் எழுதியிருக்க வேண்டும் அல்லது ஆதி அப்போஸ்தலர்களோடு இருந்தவர் எழுதியிருக்க வேண்டும்.

லூக்கா ஏசுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பன்னிருவரில் ஒருவர் அல்ல. ஆனால் அவர் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலோடு பணியாற்றியவர். அதோடு கூட அவர் எல்லா அப்போஸ்தலர்களோடும் நேரம் செலவழித்து ஒரு உண்மை கண்டறியும் ஆய்வை நடத்தி தனது புத்தகத்தை எழுதினார்.

லூக்கா 1:1-4, மகா கனம்பொருந்திய தெயோப்பிலுவே, நாங்கள் முழுநிச்சயமாய் நம்புகிற சங்கதிகளை, 2. ஆரம்பமுதல் கண்ணாரக்கண்டு வசனத்தைப் போதித்தவர்கள் எங்களுக்கு ஒப்புவித்தபடியே அவைகளைக்குறித்துச் சரித்திரம் எழுத அநேகம்பேர் ஏற்பட்டபடியினால், 3. ஆதிமுதல் எல்லாவற்றையும் திட்டமாய் விசாரித்தறிந்த நானும் உமக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட விசேஷங்களின் நிச்சயத்தை நீர் அறியவேண்டுமென்று, 4. அவைகளை ஒழுங்காய் உமக்கு எழுதுவது எனக்கு நலமாய்த் தோன்றிற்று.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை சந்தித்தார். ஆகவே அவர் எழுதியவை பரிசுத்தமானவையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு கண்ட சாட்சியை அவரோடு இருந்து மாற்கு எழுதினார்.

2. கிறிஸ்துவாலும், தீர்க்கதரிசிகளாலும்,
அப்போஸ்தலர்களாலும்
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவை

லூக்கா 24:24-27,44ல் இயேசு சொன்ன
வார்த்தைகளினிமித்தம், பழைய ஏற்பாட்டின் முப்பத்து
ஒன்பது புத்தகங்களை ஏற்றுக்கொள்வதில் கிறிஸ்தவ
சபைக்கு எந்த பிரச்சனையும் இல்லை.

பவுல் தான் தேவனுடைய வார்த்தைகளை எழுதுகிறோம்
என்று தாமே அறிந்திருந்தார். இதை பேதுருவும்
புரிந்துகொண்டார். ஆகவே 2 பேதுரு 3:16ல் பவுல்
எழுதியது தேவனால் அருளப்பட்டது என்று சாட்சி
கொடுக்கிறார். பவுலும் பேதுரு சொன்ன அதே
வார்த்தைகளால் தான் எழுதிய நிருபங்களை தேவனால்
அருளப்பட்டவை என்று விவரிக்கிறார்.

1 தெசலோனி 2:13, ஆகையால், நீங்கள் தேவவசனத்தை
எங்களாலே கேள்விப்பட்டு ஏற்றுக்கொண்டபோது, அதை
மனுஷர் வசனமாக ஏற்றுக்கொள்ளாமல்,
தேவவசனமாகவே ஏற்றுக்கொண்டதினாலே நாங்கள்
இடைவிடாமல் தேவனுக்கு
ஸ்தோத்திரஞ்செலுத்துகிறோம்; அது மெய்யாகவே
தேவவசனந்தான், விசுவாசிக்கிற உங்களுக்குள்ளே அது
பெலனும் செய்கிறது.

3. சபையால் ஏகமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட புத்தகங்கள் - *Acceptance of the writings from the universally by the church*

எந்தெந்த புத்தகங்கள் தேவனால் அருளப்பட்டவை என்று தீர்மானிப்பதில், “சபையால் ஏகமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவை” என்கிற அளவுகோல் மிக முக்கிய காரணியாக இருந்தது. தேவனுடைய அதிகாரம் இல்லாதபடியால் பல புத்தகங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன. ஆச்சரியப்படும் விதமாக பல விசுவாசிகளால் ஏகமனதாக நமது புதிய ஏற்பாட்டு புத்தகங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

முதலில் சந்தேகிக்கப்பட்டு பின்னர் இணைத்ததாக எந்த புத்தகமும் நமது புதிய ஏற்பாட்டில் இல்லை.

வேத வசனங்கள் கீழ்க்கண்டவைகளால் சோதிக்கப்பட்டன:

1. தேவ அதிகாரம் காணப்படுகிறதா (தேவன் உரைத்தாரா) ? - *Is it authoritative (“The Lord said”)?*
2. தீர்க்கதரிசனமாக காணப்படுகிறதா (தேவ மனிதன் உரைத்தாரா) ? - *Is it prophetic (“a man of God” 2 பேதுரு 1:20) ?*
3. உண்மையானதா (வெளிப்படுத்தப்பட்ட பிற சாத்தியங்களோடு ஒத்துப்போகிறதா) ? - *Is it authentic (consistent with other revelation of truth)?*
4. வாழ்க்கையை மாற்றக்கூடிய தேவ வல்லமையை வெளிப்படுத்துகிறதா - *Is it dynamic – demonstrating God’s life-changing power (எபிரெயர் 4:12) ?*

5. ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறதா (விசுவாசிகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அவர்கள் வாழ்வில் அப்பியாசப்படுத்தப்பட்டதா) ? - *Is it received (accepted and used by believers – 1 தெசலோனி 2:13)?*

Apocrypha - உறுதி செய்யப்படாத புத்தகங்கள் / அதிகாரப்பூர்மற்ற திருமறை ஏடுகள்

கத்தோலிக்க திருச்சபை பின்பற்றக்கூடிய வேதாகமத்தில் இந்த அறுபத்து ஆறு புத்தகங்களை தவிர கீழ்க்கண்ட புத்தகங்கள் கூடுதலாக உள்ளன.

- தோபித்து - *Tobit*
- யூதித்து - *Judith*
- எஸ்தர் (கி) இணைப்பு - *Additions to Esther (Vulgate Esther 10:4–16:24)*
- சாலமோனின் ஞானம் - *Wisdom (also called the Wisdom of Solomon)*
- சீராக் - *Sirach (also called Ecclesiasticus)*
- பாருக்கு, எரேமியாவின் கடிதத்தையும் உள்ளடக்கியது - *Baruch, including the Letter of Jeremiah (Additions to Jeremiah in the Septuagint)*
- தானியேல் (இணைப்பு) - *Additions to Daniel:*

- இளைஞர் மூவரின் பாடல், அசரியாவின் மன்றாட்டு - *Prayer of Azariah and Song of the Three Holy Children (Vulgate Daniel 3:24–90)*
- சூசன்னா - *Susanna (Vulgate Daniel 13, Septuagint prologue)*
- பேல் தெய்வமும் அரக்கப் பாம்பும் - *Bel and the Dragon (Vulgate Daniel 14, Septuagint epilogue)*
- 1 மக்கபேயர் - *1 Maccabees*
- 2 மக்கபேயர் - *2 Maccabees*

மொத்தமாக எழுபத்து மூன்று புத்தகங்கள் கொண்டது. ஆனால், புதிய ஏற்பாட்டின் புத்தகங்கள் இருபத்து ஏழு மாத்திரமே. கிபி 1546ல் இத்தாலியில் கூட்டப்பட்ட டிரெண்ட் கூடுகையில் (*Trent council*) இந்த புத்தகங்கள் இணைக்கப்பட்டன.

Totalling to 73, but the number of books in the New Testament remains as 27 only. This was accepted at 1546 A.D at the Trent council at Italy.

வரலாறு:

கிபி 382ல் போப் டமாசஸ் I (*Pope Damasus I*) என்பவர் செயிண்ட் ஜெரோம்-ஐ அழைத்து முதல்முறை பழைய ஏற்பாட்டை லத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்க்க கட்டளையிட்டார். அப்போது செயிண்ட் ஜெரோம் பல புத்தகங்களை வேத வசனங்களாக சேர்க்காமல் நிராகரித்தார். அதற்கு பதிலாக, அந்த புத்தகங்களை வேறு பகுதியாக தொகுத்து அவற்றிற்கு “*The Apocrypha*” (உறுதி

செய்யப்படாத புத்தகங்கள் / அதிகாரப்பூர்வமற்ற திருமறை ஏடுகள்) என்று பெயர் சூட்டினார்.

எபிரேய வேதாகமம் கிமு 425ல் (தோராயமாக) அதிகாரப்பூர்வமாக தொகுக்கப்பட்டுவிட்டன. இந்த கூடுதல் புத்தகங்கள் யாவும், அப்படி தொகுக்கப்பட்டதற்கு பிறகு எழுதப்பட்டவை. “Apocrypha” (அபோக்ரிபா) என்கிற ஆங்கில வார்த்தை “புதைத்துவைக்கப்பட்ட அல்லது இரகசியமான” என்று பொருள்படும். ஆனால் இந்த புத்தகங்களின் நம்பகத்தன்மையை முன்னிட்டு இந்த வார்த்தையின் பொருளே “போலியான அல்லது உண்மையற்ற” என்று மாறிவிட்டது.

Saint. Jerome, in 382 A.D commissioned by Pope Damasus I, when he first translated the Old Testament into Latin he refused to include several books as part of the Scriptures. Instead he established a separate section and he named them as “The Apocrypha”. The books in the Apocrypha were written after the Canon of the Hebrew Bible was complete (about 425 B.C). The word apocrypha mean “hidden, or secret” but due to their doubtful authenticity the word has come to mean “fraudulent, or forged” by some scholars.

எபிரேய பழைய ஏற்பாட்டில் இல்லாத கிரேக்கத்திலும் லத்தீன் மொழிபெயர்ப்பிலும் காணப்படும் பதினான்கு புத்தகங்கள் அபோக்ரிபாவில் உண்டென்று சிலர் கூறுவார்கள். இவற்றுள் பதினொன்று மாத்திரமே கத்தோலிக்க வேதாகமத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அனால் இந்த பதினான்கு புத்தகங்களையும் ஆர்த்தோடாக்ஸ் வேதாகமத்தில் (Orthodox Bible) காண முடியும்.

Although some feel there are many more, the Apocrypha is normally made up of fourteen books which are found in Greek and Latin translations but never in the Hebrew Old Testament. Only 11 of these are included in the Catholic Bible today but all 14 can still be found in the Orthodox Bible.

சீர்திருத்த காலத்திலேயே சீர்திருத்தக்காரர்களின் வேதாகமத்தில் (Protestant Bible) இந்த அபோக்ரிபா மொத்தமாக அகற்றப்பட்டது. இவற்றை நிராகரிப்பதற்கு பல வேத வல்லுனர்கள் பல காரணங்களை சொல்லுவார்கள். அனால் நான் இங்கு சில காரணங்களை மாத்திரம் உங்களுக்கு சொல்லுகிறேன்.

The Apocrypha was removed from the Protestant Bible altogether at the time of the Reformation. There are several reasons why many Christian authorities reject the writings of the Apocrypha but I list them few:

1. பரிசுத்த வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட கோட்பாடுகளை தாண்டி இந்த அபோக்ரிபாவில் வேறு சில கோட்பாடுகளும் பழக்கவழக்கங்களும் சொல்லப்பட்டுள்ளன - *The Apocrypha Has Different Doctrine and Practices Than Holy Scripture*

a. ஒருவன் தன் கையின் பிரயாசத்தால் இரட்சிக்கப்பட முடியும் - *Person is saved by works*

In the Apocrypha proof texts can be found to support the Roman Catholic doctrine of justification by human works and not faith alone. The Apocrypha contains the following verses.

For almsgiving saves from death and purges away every sin. Those who give alms will enjoy a full life (Tobit 12:9).

So now, my children see what almsgiving accomplishes, and what injustice does it brings death! (Tobit 14:11).

In the Book of First Maccabees it says.

Was not Abraham found faithful when tested, and it was reckoned to him as righteousness (First Maccabees 2:52).

**b. தூய்மைப்படுத்தும் ஸ்தலம் / உத்தம ஸ்தலம்
அபோக்ரிபாவில் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறது - Purgatory Is
Taught in The Apocrypha**

The doctrine of purgatory - a place of purging between heaven and hell - is taught in the Apocrypha. It says.

So they all blessed the ways of the Lord, the righteous judge, who reveals the things that are hidden; and they turned to supplication, praying that the sin that had been committed might be wholly blotted out. The noble Judas exhorted the people to keep themselves free from sin, for they had seen with their own eyes what had happened as the result of the sin of those who had fallen. He also took up a collection, man by man, to the amount of two thousand drachmas of silver, and sent it to Jerusalem to provide for a sin offering. In doing this he acted very well and honourably, taking account of the resurrection. For if he were not expecting that those who had fallen would rise again, it would have been superfluous and foolish to pray for the dead. But if he was looking to the splendid reward that is laid up for those who fall asleep in godliness, it was a holy and pious thought. Therefore, he made atonement for the dead, so that they might be delivered from their sin (Second Maccabees 12:41-45).

The Bible teaches that, upon death, one either goes to be with the Lord or is sent away from Him - there is no middle place.

c. மரித்தோரின் ஜெபத்தை ஆண்டவர் கேட்கிறார் எனும் கோட்பாடு - God Hears the Prayers of The Dead

We find the Book of Baruch teaching that God hears the prayers of those who have died.

O Lord Almighty, God of Israel, hear now the prayer of the dead of Israel, the children of those who sinned before you, who did not heed the voice of the Lord their God, so that calamities have clung to us (Baruch 3:4).

The dead do not pray for the living. Only the living upon the earth pray for the other living ones on the earth.

d. ஆத்துமா சரீரத்தில் சேரும்முன்னே உயிரோடு இருக்கிறது எனும் கோட்பாடு - The Pre-existence of Souls

The doctrine of the pre-existence of souls is found in the Apocrypha.

As a child I was naturally gifted, and a good soul fell to my lot; or rather, being good, I entered an undefiled body (Wisdom 8:19,20).

Scripture does not teach that souls have any existence before they are united into a body.

2. The Apocrypha was never in the Hebrew Canon. The Jewish Bible or the community never recognised as the inspired word of God.

3. Neither Jesus Christ, nor any of the New Testament writers, ever quoted from the Apocrypha.

4. Josephus (a well-known historian from the Biblical era) excluded them from his list of sacred scripture. He felt they were lacking authenticity or validity or origin.

5. During the first four centuries there was no mention made of the Apocrypha in any catalogue or canonical book. They were believed to be slipped in during the fifth century. There are reputed to be 263 quotations and 370 allusions to the Old Testament in the New Testament and not one of them refers to the Apocryphal writings.

6. The books of the Apocrypha were never asserted to be divinely inspired or to possess divine authority in their contents.

7. No prophets related to these writings. Each book of the Old Testament was written by a man who was a prophet.

8. These books are complete with historical, geographical and chronological errors. To accept the Apocrypha, one would have to reject the Old Testament narratives.

9. The Apocryphal doctrines and practices are often contrary to the Canon of Scripture.

அபோக்ரிபாவிலிருந்து நாம் வரலாற்று குறிப்புகளை கண்டறிய முடியும் ஏனெனில் அபோக்ரிபாவில் உள்ள புத்தகங்கள் பழைய ஏற்பாட்டிற்கும் புதிய ஏற்பாட்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டவை. ஆனால் இதை ஆராயும்போது மிக மிக கவனமாக ஆராய வேண்டும். முக்கியமாக இந்த புத்தகங்கள், இவற்றின் தலைப்பில் சொல்லப்பட்டவர்களால் எழுதப்படவில்லை. அதோடு கூட இதில் சொல்லப்பட்ட ஆவிக்குரிய காரியங்களும் வரலாற்று காரியங்களும் துல்லியமானவை அல்ல. இந்த

புத்தகங்களில் சொல்லப்பட்டவைகளை பிற எழுத்துக்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்து சோதித்து இவை சரியானவை தானா என்று பார்க்க வேண்டும்.

There is some historical insight to be gained from the Apocrypha, since they were written in the time between the Old and New Testaments. But extreme caution must be exercised. These books weren't written by the people whose names are mentioned in their titles, and they are neither theologically nor historically accurate. You should test the things they say against other reliable sources before accepting them as valid.

Conclusion:

ஆகவே இந்த அறுபத்து ஆறு புத்தகங்கள் அடங்கிய வேதாகமத்தில் உள்ள அனைத்து சம்பவங்களும் அனைத்து நபர்களும் நமது ஆண்டவரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை மாத்திரமே மகிமைப்படுத்துகின்றன.

So every character and every incident in the 66books of the Bible will, must glorify only the name of our lord and saviour Jesus Christ.

Bible statistics:

BIBLE WRITERS:

1. Genesis: Moses
2. Exodus: Moses
3. Leviticus: Moses
4. Numbers: Moses
5. Deuteronomy: Moses
6. Joshua: Joshua
7. Judges: Samuel
8. Ruth: Samuel
9. 1 Samuel: Samuel, Gad, Nathan
10. 2 Samuel: Gad, Nathan
11. 1 Kings: Jeremiah
12. 2 Kings: Jeremiah
13. 1 Chronicles: Ezra
14. 2 Chronicles: Ezra
15. Ezra: Ezra
16. Nehemiah: Nehemiah
17. Esther: Mordecai
18. Job: Moses
19. Psalms: David and others
20. Proverbs: Solomon, Agur, Lemuel
21. Ecclesiastes: Solomon
22. Song of Solomon: Solomon
23. Isaiah: Isaiah
24. Jeremiah: Jeremiah
25. Lamentations: Jeremiah

26. Ezekiel: Ezekiel
27. Daniel: Daniel
28. Hosea: Hosea
29. Joel: Joel
30. Amos: Amos
31. Obadiah: Obadiah
32. Jonah: Jonah
33. Micah: Micah
34. Nahum: Nahum
35. Habakkuk: Habakkuk
36. Zephaniah: Zephaniah
37. Haggai: Haggai
38. Zechariah: Zechariah
39. Malachi: Malachi
40. Matthew: Matthew
41. Mark: Mark
42. Luke: Luke
43. John: Apostle John
44. Acts: Luke
45. Romans: Paul
46. 1 Corinthians: Paul
47. 2 Corinthians: Paul
48. Galatians: Paul
49. Ephesians: Paul
50. Philippians: Paul
51. Colossians: Paul
52. 1 Thessalonians: Paul
53. 2 Thessalonians: Paul
54. 1 Timothy: Paul

55. 2 Timothy: Paul
56. Titus: Paul
57. Philemon: Paul
58. Hebrews: Paul
59. James: James (Jesus' brother)
60. 1 Peter: Peter
61. 2 Peter: Peter
62. 1 John: Apostle John
63. 2 John: Apostle John
64. 3 John: Apostle John
65. Jude: Jude (Jesus' brother)
66. Revelation: Apostle John

Amazing Bible Facts and Statistics

- Number of books in the Bible: 66
- Chapters: 1,189
- Verses: 31,101
- Words: 783,137
- Letters: 3,566,480
- Number of promises given in the Bible: 1,260
- Commands: 6,468
- Predictions: over 8,000
- Fulfilled prophecy: 3,268 verses
- Unfulfilled prophecy: 3,140
- Number of questions: 3,294
- Longest name: Mahershalalhashbaz (Isaiah 8:1)
- Longest verse: Esther 8:9 (78 words)
- Shortest verse: John 11:35 (2 words: "Jesus wept").
- Middle books: Micah and Nahum

- Middle chapter: Psalm 117
- Shortest chapter (by number of words): Psalm 117 (by number of words)
- Longest book: Psalms (150 chapters)
- Shortest book (by number of words): 3 John
- Longest chapter: Psalm 119 (176 verses)
- Number of times the word "God" appears: 3,358
- Number of times the word "Lord" appears: 7,736
- Number of different authors: 40
- Number of languages the Bible has been translated into: over 1,200

OLD TESTAMENT STATISTICS:

- Number of books: 39
- Chapters: 929
- Verses: 23,114
- Words: 602,585
- Letters: 2,278,100
- Middle book: Proverbs
- Middle chapter: Job 20
- Middle verses: 2 Chronicles 20:17,18
- Smallest book: Obadiah
- Shortest verse: 1 Chronicles 1:25
- Longest verse: Esther 8:9 (78 words)
- Longest chapter: Psalms 119

NEW TESTAMENT STATISTICS:

- Number of books: 27
- Chapters: 260

- Verses: 7,957
- Words: 180,552
- Letters: 838,380
- Middle book: 2 Thessalonians
- Middle chapters: Romans 8, 9
- Middle verse: Acts 27:17
- Smallest book: 3 John
- Shortest verse: John 11:35
- Longest verse: Revelation 20:4 (68 words)
- Longest chapter: Luke 1

There are 8,674 different Hebrew words in the Bible, 5,624 different

Greek words, and 12,143 different English words in the King James Version.

- Written by Approximately 40 Authors
- Written over a period of 1,600 years
- Written over 40 generations
- Written in three languages: Hebrew, Greek and Aramaic
- Written on three continents: Europe, Asia and Africa
- Written in different locations: wilderness, dungeon, palace, prison, in exile, at home
- Written by men from all occupations: kings, peasants, doctors, fishermen, tax collectors, scholars, etc.
- Written in different times: war, peace, poverty, prosperity, freedom and slavery

- Written in different moods: heights of joy to the depths of despair
- Written in harmonious agreement on a widely diverse range of subjects and doctrines

10 Longest Books in the Bible

- Psalm - 150 chapters, 2,461 verses, 43,743 words
- Jeremiah - 52 chapters, 1,364 verses, 42,659 words
- Ezekiel - 48 chapters, 1,273 verses, 39,407 words
- Genesis - 50 chapters, 1,533 verses, 38,267 words
- Isaiah - 66 chapters, 1,292 verses, 37,044 words
- Numbers - 36 chapters, 1,288 verses, 32,902 words
- Exodus - 40 chapters, 1,213 verses, 32,602 words
- Deuteronomy - 34 chapters, 959 verses, 28,461 words
- 2 Chronicles - 36 chapters, 822 verses, 26,074 words
- Luke - 24 chapters, 1,151 verses, 25,944 words

10 Shortest Books in the Bible

- 3 John - 1 chapter, 14 verses, 299 words
- 2 John - 1 chapter, 13 verses, 303 words
- Philemon - 1 chapter, 25 verses, 445 words
- Jude - 1 chapter, 25 verses, 613 words
- Obadiah - 1 chapter, 21 verses, 670 words
- Titus - 3 chapters, 46 verses, 921 words
- 2 Thessalonians - 3 chapters, 47 verses, 1,042 words
- Haggai - 2 chapters, 38 verses, 1,131 words
- Nahum - 3 chapters, 47 verses, 1,285 words
- Jonah - 4 chapters, 48 verses, 1,321 words.